

Vacunació de l'herpes zòster

En els darrers anys s'està desenvolupant la investigació en la prevenció de malalties que, bé per la prevalença o per les conseqüències que tenen, impliquen deteriorament funcional i disminució en la qualitat de vida. És el cas de la vacuna de l'herpes zòster, que ja s'administra a persones i col·lectius amb més risc de patir la malaltia.

Dra. Carmen de Fuentes Guillén
Metgessa de família
EAP Poble Sec - CAP Les Hortes
@CAPLesHortes

Progressivament s'estan implementant plans d'actuació per al control de factors de risc cardiovascular com la tensió arterial, el colesterol, la glucèmia, el pes... que contribueixen al desenvolupament de malalties com l'ateroesclerosi o la diabetis, i poden tenir conseqüències greus per la salut de les persones.

Què és, símptomes i diagnòstic

La malaltia de l'herpes zòster coneguda popularment com la "culebrilla", és una erupció de la pell en la qual apareixen com unes petites butllofes amb líquid, igual que les de la varicel·la, seguint el recorregut d'un nervi. Després de passar la varicel·la en algun moment de la vida, el virus queda "adormit" als nervis sensorials. Per algun motiu, el nostre sistema immunitari, que el manté controlat, deixa de ser capaç de fer-ho, i el virus es reactiva originant aquesta erupció. L'erupció sol anar precedida d'un dolor en el recorregut del nervi on ha estat latent el virus, conegut com a neuràlgia. És un dolor urent, com cremor intensa i de vegades queda com a seqüela, el que anomenem neuràlgia postherpètica, que pot arribar a ser molt invalidant, podent ocasionar discapacitat i disminuir la qualitat de vida.

L'herpes zòster sol aparèixer

Un altre grup d'activitats preventives va dirigit a les malalties transmissibles per virus, com ara el recent Coronavirus-19.

Dins aquest grup hi ha una afecció coneguda des de fa molts anys que és el virus de la varicel·la zòster.

en zones del tronc, de vegades extremitats o a la cara, podent afectar ulls i boca. El dolor que ocasiona es pot desencadenar per estímuls mínims, i la seva intensitat pot anar de lleu a insuportable i pot durar mesos després de l'erupció, fins i tot anys.

Segons els estudis epidemiològics, 1 de cada 3 persones entre els 50 i 90 anys patirà almenys un episodi d'herpes zòster a la seva vida. Els pacients amb el sistema immunitari debilitat tenen més risc de desenvolupar herpes zòster i de patir les seves complicacions.

El diagnòstic és clínic, per la visualització de les lesions de la pell. El tractament per ser eficaç s'ha d'iniciar a les primeres 72 hores després de l'aparició de l'erupció i va encaminat a disminuir principalment la neuràlgia postherpètica.

El 90% de la població adulta ha passat la varicel·la en algun moment de la seva vida, per la qual cosa tota persona que hagi passat la varicel·la pot desenvolupar un herpes zòster

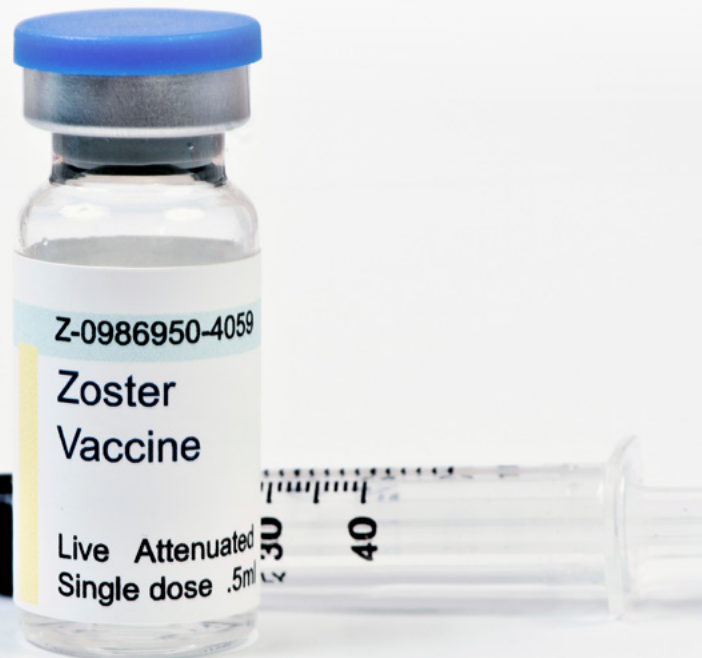
La vacuna contra l'herpes zòster per a adults

Fa uns anys que es disposa de vacuna contra la varicel·la per a l'edat infantil, però no en els adults. Ara ja disposem de la vacuna contra l'herpes zòster per a les persones adultes.

És una vacuna de virus inactivats d'eficàcia demostrada per a tots els grups d'edat a partir dels 50 anys, amb una protecció d'almenys 7 anys després de la seva administració, persistint immunitat 10 anys després de la vacunació inicial.

La vacuna està indicada per prevenir l'herpes zòster en majors de 50 anys i a partir dels 18 anys en aquella població que per disminució de la immunitat té més risc de patir herpes zòster

A qui s'administra i dosis necessàries

Aquesta vacuna està finançada en pacients trasplantats, tant de medul·la com d'òrgans, que reben tractaments anti-JAK (utilitzats per exemple a l'artritis reumatoide), pacients amb VIH en tractament amb immunosupressors, o que reben quimioteràpia.

Ara també està finançada

per als pacients que aquest any en compleixen 80 o 65, això és en els nascuts el 1942 i el 1957. L'administració pública inicia la vacuna en aquestes franges d'edat, però a poc a poc anirà cobrint la forquilla de gent gran més susceptible.

La vacuna consta d'una

pauta de 2 dosis i s'administra la segona dosi des dels 2 mesos fins als 6 mesos després de la primera dosi.

Si una persona està inclosa en algun d'aquests grups de població pot adreçar-se al CAP i sol·licitar visita amb infermeria per a la seva administració.